

EXPUNERE DE MOTIVE

I. MOTIVUL ADOPTĂRII ACTULUI NORMATIV

Cerințele care reclamă intervenția normativă

Infrastructura critică națională reprezintă ansamblul de active, sisteme și rețele care asigură funcțiile vitale ale statului român și ale societății, a căror deteriorare sau indisponibilitate ar produce un impact semnificativ asupra securității naționale, siguranței cetățenilor, stabilității economice și ordinii publice. Cadrul juridic actual, configurat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2010 privind identificarea, desemnarea și protecția infrastructurilor critice, reglementează identificarea, desemnarea și protecția acestor infrastructuri din perspectivă tehnico-operatională, însă nu instituie garanții specifice privind controlul acționarial al statului român asupra întreprinderilor publice care administrează astfel de active strategice.

În prezent, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernarea corporativă a întreprinderilor publice reglementează, în mod unitar, principiile de administrare aplicabile tuturor întreprinderilor publice, indiferent de natura și importanța strategică a activităților desfășurate.

Experiența ultimelor decenii a demonstrat că absența unor praguri minime obligatorii privind participarea statului în capitalul întreprinderilor publice care administrează infrastructură critică generează vulnerabilități structurale de ordin strategic. În anumite situații, prin operațiuni succesive de diluare a participației statului, prin majorări de capital la care statul nu a subscris sau prin modificări ale structurii acționarialului, statul român pierde pârghiile decizionale esențiale în entități care asigură servicii de interes național vital. Într-un context geopolitic marcat de intensificarea tensiunilor internaționale, de creșterea riscurilor hibride și de acutizarea concurenței economice internaționale pentru controlul resurselor strategice, protejarea capacității decizionale a statului asupra infrastructurii critice devine o necesitate obiectivă, care nu mai poate fi amânată.

Totodată, cadrul actual al Legii nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării se aplică fără distincție societăților comerciale cu capital majoritar de stat, inclusiv celor care operează în domenii strategice. Această abordare este incompatibilă cu obiectivul de protecție a infrastructurii critice, întrucât menține posibilitatea accelerării privatizării unor entități a căror înstrăinare nu este compatibilă cu interesul național.

Insuficiențele și neconcordanțele reglementărilor în vigoare

Legislația românească în vigoare prezintă o neconcordanță fundamentală între cadrul de protecție a infrastructurilor critice, stabilit prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2010, și cadrul de guvernare corporativă a întreprinderilor publice, reglementat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011. În timp ce primul instrument normativ recunoaște caracterul strategic al anumitor infrastructuri și impune măsuri speciale de protecție fizică și cibernetică, cel de-al doilea instrument nu transpune

această logică strategică în planul controlului acționarial al statului român asupra entităților care dețin și administrează respectivele infrastructuri.

Această necorelare generează situații paradoxale, în care statul român investeste resurse publice semnificative pentru protecția fizică și operațională a infrastructurii critice, în timp ce controlul acționarial asupra entităților care administrează această infrastructură poate fi pierdut prin operațiuni juridice obișnuite de drept societar, cum sunt vânzările de acțiuni, majorările de capital social la care statul nu subscrie, fuziunile, divizările sau conversiile de creanțe în acțiuni.

O altă insuficiență majoră a cadrului actual o constituie absența unui mecanism legal care să garanteze menținerea, în cadrul întreprinderilor publice strategice, a unei majorități calificate în favoarea statului român. Potrivit legislației societare, deciziile fundamentale privind modificarea actului constitutiv, fuziunea, divizarea, dizolvarea sau schimbarea obiectului principal de activitate necesită o majoritate calificată în adunarea generală. În absența unui prag de participatie de cel puțin două treimi, statul român poate fi pus în situația de a nu mai putea bloca decizii strategice care afectează direct interesul național, chiar și în condițiile menținerii unei participații majoritare simple.

Totodată, reglementarea actuală nu prevede un mecanism de protecție pentru situațiile în care, din diverse cauze, statul român a pierdut deja participația majoritară în întreprinderi publice care administrează infrastructură critică. În lipsa unui drept de veto specific, consacrat prin lege, reprezentanții statului nu dispun de instrumente juridice eficiente pentru a se opune unor decizii care contravin interesului național, urmând a fi puși în poziția de a accepta hotărâri contrare obiectivelor strategice ale statului.

Principiile de bază și finalitatea reglementărilor propuse

Propunerea legislativă este fundamentată pe principiul subsidiarității protecției strategice, conform căruia intervenția statului în economie trebuie să fie proporțională cu importanța strategică a sectorului vizat și limitată la acele domenii în care interesul național superior impune în mod obiectiv menținerea controlului public. Reglementarea nu instituie un principiu general de reetazare, ci configurează un regim juridic special, aplicabil exclusiv întreprinderilor publice care desfășoară activități în domenii ce aparțin infrastructurii critice naționale, astfel cum aceasta este definită prin legislația în vigoare și individualizată prin hotărâre a Guvernului.

Finalitatea urmărită constă în asigurarea, pe cale legislativă, a menținerii unei participații a statului român de cel puțin două treimi din totalul drepturilor de vot în adunarea generală a acționarilor sau asociațiilor întreprinderilor publice strategice, precum și în instituirea unui drept de veto al statului pentru situațiile excepționale în care pragul menționat nu este, la momentul intrării în vigoare a legii, îndeplinit. Pragul de două treimi a fost selectat în considerarea faptului că acesta corespunde majorității calificate necesare pentru adoptarea, în adunarea generală a acționarilor, a deciziilor fundamentale privind existența și funcționarea societății comerciale.

Elementele de noutate ale reglementării propuse constau în definirea unui regim juridic distinct pentru întreprinderile publice din infrastructura critică națională, instituirea pragului minim obligatoriu de participatie de două treimi, prevederea unor

mecanisme specifice de valorificare fără afectarea participației minime (emisiuni de obligațiuni convertibile și majorări de capital cu respectarea dreptului de preferință), introducerea unei structuri minime de alocare a noilor emisiuni către investitorii de retail și către fondurile de investiții orientate către economia românească, reglementarea unui drept de veto explicit al statului român atât la nivelul adunării generale, cât și la nivelul organelor de administrare, pentru operațiunile care afectează mai mult de 5% la sută din valoarea patrimoniului companiei, precum și extinderea, în mod corespunzător, a regimului special către filialele întreprinderilor publice din infrastructura critică.

Concluziile analizelor efectuate în domeniul politicilor publice privind protecția infrastructurilor critice evidențiază o tendință europeană și internațională constantă de consolidare a Instrumentelor juridice prin care statele își asigură controlul asupra sectoarelor strategice, inclusiv prin mecanisme de screening al investițiilor străine directe, acțiuni de aur (golden shares) și praguri minime de participație publică. Reglementarea propusă se înscrie în această tendință generală și reflectă politica legislativă a statului român de protejare a resurselor și infrastructurilor de importanță națională.

II. IMPACTUL SOCIOECONOMIC

Efectele asupra mediului macroeconomic

Implementarea prezentei propuneri legislative va genera efecte pozitive semnificative asupra mediului macroeconomic prin consolidarea stabilității sectoarelor strategice ale economiei naționale și prin asigurarea predictibilității politicilor publice aplicabile infrastructurilor critice. Menținerea unei participații majoritare calificate a statului român în întreprinderile publice din aceste domenii va contribui la consolidarea încrederii partenerilor economici, investitorilor instituționali și organismelor financiare internaționale în capacitatea României de a-și proteja coerent interesele strategice naționale.

Efectele macroeconomice pozitive vor include reducerea vulnerabilității economiei naționale la șocuri externe care pot afecta sectoarele strategice, consolidarea securității energetice, a securității în transporturi și a securității aprovizionării cu resurse critice, precum și creșterea capacității statului român de a implementa politici publice sectoriale coerente pe termen lung. Aceste efecte vor contribui la consolidarea stabilității macroeconomice și la îmbunătățirea evaluării României de către agențiile internaționale de rating, cu efecte favorabile indirecte asupra costurilor de finanțare ale datoriei publice.

Impactul asupra mediului de afaceri

Noua reglementare va avea un impact echilibrat asupra mediului de afaceri, prin crearea unui cadru juridic clar și previzibil pentru toate categoriile de investitori interesați de întreprinderile publice din infrastructura critică. Regulile privind alocarea minimă a emisiunilor noi către investitorii de retail și către fondurile de investiții orientate către economia românească vor contribui la dezvoltarea și aprofundarea pieței de capital autohtone, la diversificarea bazei de investitori și la facilitarea accesului cetățenilor români la oportunități de investiții în companii strategice.

Beneficiile pentru mediul de afaceri includ clarificarea definitivă a regulilor aplicabile investițiilor în întreprinderile publice strategice, eliminarea incertitudinii juridice generate de posibilitatea unor operațiuni de preluare neașteptate, crearea unor oportunități reale pentru investitorii de retail de a participa la capitalul unor companii solide cu activitate în sectoare reglementate și stimularea dezvoltării fondurilor de investiții specializate pe economia românească. Reglementarea va genera efecte favorabile asupra dinamicii Burselor de Valori București, prin potențialul listării și tranzacționării unor pachete de acțiuni în companii de infrastructură critică, cu respectarea pragurilor de control instituite în favoarea statului.

Impactul asupra competitivității va fi neutru sau ușor pozitiv, întrucât reglementarea nu restrânge libertatea economică a întreprinderilor publice vizate, ci doar configurează un cadru de stabilitate acționarială care facilitează planificarea strategică pe termen lung și investițiile de anvergură. Instituirea unor reguli clare va elimina distorsiunile generate de perspective privatizative neclare și va permite managementului acestor companii să se concentreze asupra activității operaționale și asupra dezvoltării competitivității.

Efectele sociale

Din perspectiva impactului social, propunerea legislativă răspunde unei preocupări legitime și constante a opiniei publice privind protejarea patrimoniului strategic național și păstrarea controlului public asupra infrastructurilor de importanță vitală pentru comunitate. Categoriile de cetățeni beneficiare ale reglementării sunt, în esență, toți cetățenii români, în calitate de utilizatori ai serviciilor asigurate prin infrastructura critică și de beneficiari ai politicilor publice implementate în aceste domenii.

Efectele sociale pozitive se vor răsfrânge asupra consolidării sentimentului de securitate națională, asupra întăririi încrederii cetățenilor în capacitatea statului român de a-și proteja resursele strategice și asupra protejării intereselor generațiilor viitoare. Garantarea controlului public asupra infrastructurii critice constituie o formă modernă de patriotism economic, adaptată exigențelor unui stat membru al Uniunii Europene, și contribuie la consolidarea coeziunii sociale prin afirmarea angajamentului statului de a proteja acele bunuri și servicii care sunt percepute ca aparținând, în mod simbolic, comunității naționale în ansamblul său.

Totodată, prin mecanismul alocării preferențiale a unei părți semnificative din emisiunile noi către investitorii de retail, reglementarea va permite cetățenilor români să participe direct, în calitate de acționari, la capitalul unor companii strategice, consolidând astfel legătura dintre cetățeni și patrimoniul economic național și contribuind la educația financiară și la dezvoltarea culturii investiționale în rândul populației.

Impactul asupra mediului înconjurător

Reglementarea propusă nu are efecte directe asupra mediului înconjurător, întrucât obiectul său îl constituie regimul juridic al controlului acționarial în întreprinderile publice strategice, iar nu aspecte de natură tehnică, operațională sau de politici sectoriale care ar putea influența direct factorii de mediu. Indirect, menținerea controlului public asupra întreprinderilor din domeniul energiei și al altor sectoare strategice va facilita

implementarea coerentă a politicilor naționale de tranziție energetică și de atingere a obiectivelor climatice asumate de România la nivel european și internațional.

Evaluarea costurilor și beneficiilor

Analiza cost-beneficiu relevă un raport foarte favorabil între costurile minime de implementare și beneficiile semnificative, de ordin strategic, economic și social, generate de măsurile propuse. Costurile directe de implementare se limitează la elaborarea, de către Guvern, a hotărârii prin care va fi aprobată lista întreprinderilor publice care se încadrează în domeniul de aplicare al reglementării, precum și la elaborarea, de către autoritățile publice tutelare, a planurilor de acțiune pentru creșterea participației statului în cazul întreprinderilor în care aceasta se situează sub pragul de două treimi. Aceste activități intră în sfera de competență curentă a instituțiilor implicate și pot fi realizate din bugetele de funcționare existente, fără alocări suplimentare semnificative.

Beneficiile anticipate includ consolidarea securității economice naționale, protejarea patrimoniului strategic al statului român, dezvoltarea pieței de capital autohtone, creșterea gradului de implicare a cetățenilor în economia națională prin intermediul investițiilor de retail, consolidarea coerenței politicilor publice în sectoarele strategice și alinierea cadrului juridic național la bunele practici europene în domeniul protejării infrastructurilor critice. Pe termen lung, aceste beneficii se vor traduce în creșterea rezilienței economice a României la șocuri externe și în îmbunătățirea capacității statului de a-și îndeplini funcțiile fundamentale în raport cu cetățenii.

III. IMPACTUL FINANCIAR ASUPRA BUGETULUI GENERAL CONSOLIDAT

Impactul pe termen scurt (anul curent)

Pentru anul curent, implementarea prezentei propuneri legislative nu va genera cheltuieli bugetare suplimentare semnificative, întrucât măsurile propuse au caracter preponderent normativ și instituțional, iar aplicarea lor se realizează prin instituțiile și structurile administrative deja existente. Cheltuielile necesare pentru elaborarea hotărârii Guvernului privind lista întreprinderilor publice din infrastructura critică și pentru pregătirea planurilor de acțiune ale autorităților publice tutelare se încadrează integral în bugetele de funcționare curente ale instituțiilor responsabile, fără necesitatea unor alocări bugetare suplimentare.

Nu se estimează venituri suplimentare directe la bugetul de stat ca urmare a intrării în vigoare a prezentei legi, întrucât reglementarea nu instituie taxe, impozite, tarife sau alte obligații financiare noi. În măsura în care autoritățile publice tutelare vor recurge, pentru creșterea participației statului, la mecanismele permise (majorări de capital la care statul subscrie, exercitarea dreptului de preferință, preluări de acțiuni de la alți acționari), acestea se vor realiza potrivit procedurilor bugetare existente și cu respectarea regulilor privind ajutorul de stat.

Impactul pe termen lung (5 ani)

Pe termen lung, impactul financiar al reglementării asupra bugetului general consolidat se anticipează a fi pozitiv, prin mai multe mecanisme care acționează cumulativ. În primul rând, menținerea participației majoritare calificate a statului în întreprinderile publice din infrastructura critică asigură încasarea consecventă a

dividendelor aferente acestor participații, care reprezintă o sursă stabilă și previzibilă de venituri la bugetul de stat. În al doilea rând, utilizarea mecanismelor de emisiune de obligațiuni convertibile și de majorare a capitalului social prin subscripție publică, prevăzute în propunere ca excepții controlate, poate genera resurse financiare importante pentru dezvoltarea investițiilor strategice, fără ca statul să piardă controlul asupra companiilor respective.

În al treilea rând, protejarea patrimoniului strategic al statului contribuie la evitarea unor pierderi potențiale semnificative care ar putea rezulta din privatizări necontrolate sau din diluarea participației statului în condiții nefavorabile. Costurile evitate prin prezervarea controlului public asupra infrastructurii critice includ cheltuielile substanțiale care ar fi necesare pentru readucerea în patrimoniul național a unor servicii esențiale în eventualitatea pierderii capacității operaționale a acestora, precum și costurile indirecte generate de dependența excesivă față de operatori privați, inclusiv străini, în sectoare strategice.

În al patrulea rând, dezvoltarea pieței de capital autohtone, stimulată prin regulile de alocare minimă către investitorii de retail și către fondurile de investiții orientate către economia românească, va genera efecte favorabile asupra veniturilor bugetare prin creșterea bazei impozabile aferente tranzacțiilor pe piața de capital și prin impulsivitatea activității economice generale.

Informații privind cheltuielile și veniturile

Sintetizând considerentele de mai sus, implementarea prezentei propuneri legislative nu implică alocări bugetare suplimentare semnificative nici pe termen scurt, nici pe termen lung, aplicându-se principiul neutralității bugetare. Cheltuielile generate de activitățile de elaborare a normelor secundare și de monitorizare a aplicării legii se vor acoperi din bugetele existente ale instituțiilor implicate. Veniturile potențiale pe termen mediu și lung, provenite din dividende, din dezvoltarea pieței de capital și din evitarea unor pierderi patrimoniale, sunt preconizate a fi superioare costurilor administrative marginale asociate aplicării reglementării.

IV. IMPACTUL ASUPRA SISTEMULUI JURIDIC

Implicațiile asupra legislației în vigoare

Propunerea legislativă se integrează în mod coerent în cadrul normativ existent, completând Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernarea corporativă a întreprinderilor publice cu un capitol nou, dedicat regimului juridic special aplicabil întreprinderilor publice din infrastructura critică națională. Reglementarea nu afectează principiile generale de guvernare corporativă instituite prin ordonanța-cadru, ci instituie un regim derogatoriu, limitat ca sferă de aplicare la întreprinderile publice strategice, în conformitate cu logica protecției infrastructurilor critice consacrată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2010.

De asemenea, propunerea modifică articolul 2 din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, prin excluderea expresă din sfera de aplicare a acestei legi a societăților comerciale, filialelor și regiilor autonome care desfășoară activități în domeniile considerate infrastructură critică națională. Această modificare

asigură coerența sistemului juridic prin eliminarea oricărei posibilități ca prevederile Legii nr. 137/2002, orientate spre accelerarea privatizării, să fie aplicate unor entități pentru care interesul național impune menținerea controlului public majoritar calificat.

Propunerea prevede, totodată, republicarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011, cu renumerotarea textelor, pentru a asigura claritatea și accesibilitatea cadrului normativ rezultat în urma completărilor aduse. Această măsură contribuie la stabilitatea și la predictibilitatea legislativă, facilitând identificarea și aplicarea corectă a prevederilor de către toate categoriile de destinatari.

Compatibilitatea cu reglementările europene

Reglementarea propusă este pe deplin compatibilă cu dreptul Uniunii Europene și se integrează în ansamblul instrumentelor juridice adoptate la nivel european pentru protejarea sectoarelor strategice și a infrastructurilor critice. Regulamentul (UE) 2019/452 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unui cadru pentru examinarea investițiilor străine directe în Uniune recunoaște explicit competența statelor membre de a adopta măsuri pentru protejarea intereselor de securitate și ordine publică în ceea ce privește sectoarele critice, între care se regăsesc energia, transporturile, infrastructura de comunicații, prelucrarea datelor sensibile și accesul la resurse strategice.

Din perspectiva jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene, restricțiile instituite prin prezenta propunere asupra liberei circulații a capitalurilor sunt proporționale, necesare și justificate prin considerente imperioase de interes general, legate de securitatea națională, de protecția aprovizionării în sectoare strategice și de menținerea ordinii publice. Instanța europeană a recunoscut, în mod constant, în hotărâri precum cele privind regimurile de acțiuni speciale (golden shares) și pragurile de participație publică în sectoare strategice, că statele membre dispun de competența de a institui, prin reglementări clare, nediscriminatorii și proporționale, mecanisme de protejare a intereselor naționale superioare. Propunerea de față respectă integral aceste criterii, întrucât instituie reguli obiective, previzibile și aplicabile în mod egal tuturor investitorilor, indiferent de naționalitatea acestora.

Compatibilitatea cu Convenția europeană a drepturilor omului

Reglementarea propusă este pe deplin compatibilă cu prevederile Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în materia protecției proprietății, consacrată prin articolul 1 din Protocolul adițional nr. 1. Măsurile instituite nu afectează drepturile de proprietate dobândite în mod legal, întrucât se aplică exclusiv operațiunilor viitoare privind structura acționariatului întreprinderilor publice strategice și urmăresc un scop legitim de interes general, respectând principiul proporționalității.

V. CONSULTĂRILE DERULATE ÎN VEDEREA ELABORĂRII PROIECTULUI

Organizațiile și specialiștii consultați

În procesul de elaborare a prezentei propuneri legislative au fost consultați specialiști în drept societar, drept european și drept constituțional, experți în politici publice privind infrastructura critică și securitatea națională, reprezentanți ai mediului

academic din domeniul economic și juridic, precum și practicieni ai pieței de capital și ai sectorului financiar. Consultările s-au desfășurat prin dialog direct cu inițiatorul și prin analiza documentelor de politici publice elaborate la nivel național și european în domeniile protecției infrastructurilor critice și screening-ului investițiilor străine directe.

Esența recomandărilor primite

Recomandările primite au vizat, în principal, necesitatea configurării unui prag de participare publică suficient de ridicat pentru a asigura controlul statului asupra deciziilor strategice, importanța reglementării exprese a mecanismelor controlate de diluare parțială a participației statului fără pierderea controlului, oportunitatea instituirii unor reguli minime de alocare a emisiunilor către investitorii de retail și către fondurile orientate către economia românească, precum și necesitatea consacării unui drept de veto al statului pentru situațiile tranzitorii în care pragul de două treimi nu este îndeplinit. Toate aceste recomandări au fost preluate în forma finală a propunerii, fiind concretizate în articolele 46¹ și 46² ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011.

VI. ACTIVITĂȚILE DE INFORMARE PUBLICĂ PRIVIND ELABORAREA ȘI IMPLEMENTAREA PROIECTULUI

Activitățile planificate

Activitățile concrete de informare publică vor include comunicarea, prin mijloacele de presă și prin canalele oficiale, a obiectivelor reglementării și a implicațiilor acesteia asupra protecției infrastructurii critice naționale, organizarea, la nivelul comisiilor parlamentare de specialitate, a audierilor și dezbaterilor publice cu participarea reprezentanților mediului economic, academic și al societății civile, precum și elaborarea unor materiale explicative privind oportunitățile oferite de mecanismul de alocare a emisiunilor către investitorii de retail și către fondurile de investiții orientate către economia românească.

VII. MĂSURILE DE IMPLEMENTARE

Modificările instituționale la nivelul administrației publice centrale

Implementarea prezentei propuneri legislative va necesita o coordonare sporită între Guvernul României, autoritățile publice tutelare ale întreprinderilor publice din infrastructura critică și celelalte instituții cu competențe în domeniul protecției infrastructurilor critice, al administrării patrimoniului statului și al gestionării pieței de capital. Guvernul, potrivit articolului III alineatul (1) al propunerii legislative, va adopta, în termen de trei luni de la intrarea în vigoare a legii, hotărârea prin care va fi aprobată lista întreprinderilor publice care desfășoară activități în domenii ce aparțin infrastructurii critice naționale și cărora le sunt aplicabile prevederile capitolului III¹ nou-introdus.

Autoritățile publice tutelare vor avea obligația de a elabora, în termen de optsprezece luni de la data intrării în vigoare a legii, planuri de acțiune pentru creșterea participației statului până la nivelul de două treimi din totalul drepturilor de vot, în cazul întreprinderilor publice în care acest prag nu este îndeplinit la momentul intrării în vigoare a reglementării. Elaborarea acestor planuri se va realiza prin colaborare cu Ministerul Finanțelor, cu Autoritatea pentru Administrarea Activelor Statului, acolo unde este cazul,

și cu alte instituții relevante, pentru a identifica mecanismele financiare și juridice optime de creștere a participației publice.

Modificările funcționale

La nivelul întreprinderilor publice vizate, implementarea reglementării va presupune adaptarea actelor constitutive pentru a reflecta noul regim juridic, inclusiv în ceea ce privește exercitarea dreptului de veto al statului și procedurile de decizie în organele de administrare și conducere. De asemenea, va fi necesară instruirea reprezentanților statului în organele de administrare ale acestor companii, pentru a asigura exercitarea corectă a dreptului de veto și consemnarea corespunzătoare a poziției negative în procesele-verbale ale ședințelor.

La nivelul organismelor de reglementare a pieței de capital, în particular al Autorității de Supraveghere Financiară, va fi necesară adaptarea procedurilor aplicabile prospectelor de ofertă publică pentru a reflecta regulile minime de alocare prevăzute la articolul 46¹ alineatele (4) și (5) din propunerea legislativă, asigurându-se astfel aplicarea uniformă a prevederilor privind alocarea preferențială către investitorii de retail și către fondurile de investiții orientate către economia românească.

Calendarul de implementare

Implementarea prezentei propuneri legislative se va desfășura în mod etapizat, pe un orizont de timp realist, care permite tuturor instituțiilor și entităților vizate să se adapteze la noul cadru juridic. Prevederile substanțiale privind pragul minim de participație și dreptul de veto devin aplicabile la data intrării în vigoare a legii, în timp ce obligațiile de natură procedurală ale Guvernului și ale autorităților publice tutelare se finalizează în termenele expres prevăzute, de 3 luni și, respectiv, 18 luni. Această abordare etapizată asigură continuitatea funcțională a întreprinderilor publice vizate și permite o tranziție ordonată către noul regim juridic, fără perturbări ale serviciilor publice esențiale asigurate prin infrastructura critică.

Prezenta expunere de motive fundamentează necesitatea și oportunitatea adoptării propunerii legislative privind completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernanta corporativă a întreprinderilor publice și pentru modificarea Legii nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, demonstrând că soluțiile propuse sunt necesare, suficiente și posibile, fundamentate pe dezideratele sociale prezente și de perspectivă, corelate cu ansamblul reglementărilor interne și armonizate cu legislația Uniunii Europene și cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, în acord cu politica legislativă a statului român de protejare a interesului național în sectoarele strategice.

INIȚIATOR:

Senator AUR Petrișor Gabriel Peiu

LISTA

Suținătorilor propunerii legislative - „**Lege privind completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernanta corporativă a întreprinderilor publice și pentru modificarea Legii nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării**”

Nr.	Numele și prenumele	Grupul parlamentar	Semnătura
1.	PEIU PETRIȘOR-GABRIEL	A-U R	
2	Pete George Costel	AUR	
3.	VLAHU NICOLAE	AUR	
4	Stefan Geană	ACR	
5	Plăeșu Laurețiu	A.U.R	
6	PAUREAN-FERNANDES Luminița	AUR	
7	Sanda M. Ionut	ACR	
8.	Ioacob B. Ciprian	A.U.R.	
9	decebal C.	AUR	
10	Andrei Dielău	AUR	
11	Porasca Teofil	AUR	
12	ROMAN MARIUS-VALENTIN	AUR	
13.	CONSTANINELICH ROALCA	AUR	

LISTA

Suținătorilor propunerii legislative – „Lege privind completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernanta corporativă a întreprinderilor publice și pentru modificarea Legii nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării”

Nr.	Numele și prenumele	Grupul parlamentar	Semnătura
1.	VASIL-TUROR LIDIA	AUR	A
2.	BUTUNA CUSTHIA-TRINA	AUR	
3.	Veluscu Florin Bogdan	AUR	
4.	PUSCASU PETRE	AUR	
5.	RAMONA IOANA BRUYNGEELS	AUR	
6.	MUSAT LUCIAN	AUR	
7.	GURLUI DIWIU - OCTAVIAN	AUR	
8.	AVRAMESCU STEFANITA - ALIN	AUR	
9.	Constantinescu Andra	AUR	
10.	SORIN MINCĂCIU	AUR	
11.	IAGAR MONICA	AUR	
12.	Prîescu Ionelă	AUR	
13.	POPESCU ANTONIO GABI	AUR	

LISTA

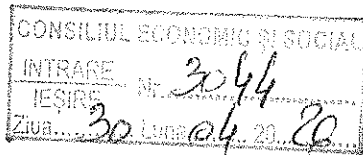
Susținătorilor propunerii legislative – „Lege privind completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernanta corporativă a întreprinderilor publice și pentru modificarea Legii nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării”

Nr.	Numele și prenumele	Grupul parlamentar	Semnătura
14.	CIOBANEI ANIEL - CĂTĂLÎN	AUR	
15.	COMA NIKOS	AUR	
16.	MÎHĂESCU MUGUR	AUR	
17.	BORDIAN ALEXANDRU	AUR	
18.	POPUCI FLORIN - CRIVEC	AUR	
19.	VULPOIU DOREL	AUR	
20.	GHERASIM LAURA	AUR	
21.	CIPRIAN PARASCIV	AUR	
22.	CACIEN GABRIEL MATEI	AUR	
23.	TILEA DIMITRIE	AUR	
24.	COSUR COSMIN TEODORE	AUR	
25.	COLESA IULIAN ALIN	AUR	
26.	PASCARIU MIHAI - COSMIN	AUR	

LISTA

Suținătorilor propunerii legislative – „Lege privind completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernanta corporativă a întreprinderilor publice și pentru modificarea Legii nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării”

Nr.	Numele și prenumele	Grupul parlamentar	Semnătura
27.	Lucian Florin PUSCAȘU	AUR	
28.	NEGOESCU MIHAI-BOGDAN	AUR	
29.	GHEORGHE IONEL	AUR	
30.	GHEORGHE MIHAI CLAUDIU	AUR	
31.	BARSTAN TIBERIU CLAUDIU	AUR	
32.	HRISTU COSMIN	AUR	
33.	SERBAN GRAMINA	AUR	
34.	VATIASA DAN	AUR	
35.	SIMION GEORGE NICOLAE	AUR	
36.	PAUNESCU SILVIU-TITUS	AUR	
37.	MIHAI ANDREI ETIACHE	AUR	

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENAT

CAMERA DEPUTAȚILOR

LEGE

privind completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernanta corporativă a întreprinderilor publice și pentru modificarea Legii nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării

Parlamentul României adoptă prezenta lege

Art. I – După capitolul III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernanta corporativă a întreprinderilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 883 din 14 decembrie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se introduce un nou capitol, capitolul III¹, alcătuit din art. 46²-46³, cu următorul cuprins:

„Capitolul III¹ – Întreprinderile publice din infrastructura critică națională

Art. 46²

(1) În cazul întreprinderilor publice care desfășoară activități în domenii care aparțin infrastructurii critice naționale, astfel cum aceasta este definită de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2010 privind identificarea, desemnarea și protecția infrastructurilor critice, prevăzute prin hotărâre a Guvernului, statul român, direct sau prin autoritățile publice tutelare ori alte entități publice mandatate în acest scop, trebuie să dețină și să mențină o participație care să îi asigure cel puțin două treimi din totalul drepturilor de vot în adunarea generală a acționarilor sau asociaților.

(2) Orice operațiune juridică, cum ar fi vânzarea de acțiuni ori părți sociale, reducerea capitalului social, conversia creanțelor în acțiuni, fuziunea, divizarea sau alte operațiuni similare, care are ca efect diminuarea participației statului sub pragul prevăzut la alin. (1) este interzisă, cu excepția situației în care prin lege specială se prevede altfel.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), vânzarea de acțiuni sau părți sociale ale întreprinderilor publice prevăzute la alin. (1), deținute de stat, este posibilă, dacă nu se coboară sub pragul prevăzut la alin. (1), astfel:

a) prin emisiunea și plasarea de obligațiuni convertibile în acțiuni, cu respectarea legislației pieței de capital și a regulilor privind ajutorul de stat;

b) prin majorarea capitalului social prin emisiunea de acțiuni noi sau părți sociale noi, subscrise de investitori, cu respectarea dreptului de preferință al acționarilor sau asociaților existenți, în condițiile legii.

(4) În cadrul operațiunilor prevăzute la alin. (3), structura alocării acțiunilor sau părților sociale către investitori va respecta, în măsura în care există cerere suficientă, următoarele condiții minime:

a) cel puțin 50% din numărul total de acțiuni sau părți sociale oferite spre subscriere va fi alocat investitorilor de retail;

b) cel puțin 30% din numărul total de acțiuni sau părți sociale oferite spre subscriere va fi alocat fondurilor de investiții sau altor vehicule de investiții reglementate care, la data operațiunii, au investit minimum 90% din valoarea activelor în instrumente financiare, proiecte sau active situate pe teritoriul României ori emise de entități românești.

(5) În cazul în care cererea din partea categoriilor de investitori prevăzute la alin. (4) este inferioară pragurilor stabilite, acțiunile sau părțile sociale rămase nealocate pot fi redistribuite către alte categorii de investitori, cu respectarea principiilor transparenței, tratamentului egal și nediscriminării, în condițiile stabilite prin prospectul de ofertă sau documentul echivalent.

(6) Dispozițiile alin. (1)–(5) se aplică în mod corespunzător și filialelor întreprinderilor publice prevăzute la alin. (1), la care acestea dețin o participație majoritară sau care le asigură controlul, astfel cum este definit la art. 2 pct. 4.

Art. 46³

(1) În întreprinderile publice prevăzute la art. 46² alin. (1), în situația în care nu este îndeplinită condiția prevăzută la art. 2 pct. 2 lit. b) și c) privind participația majoritară, statul beneficiază de un drept de veto în adunarea generală a acționarilor sau asociațiilor asupra hotărârilor, indiferent de obiectul hotărârii, până la obținerea participației majoritare.

(2) Dreptul de veto prevăzut la alin. (1) se exercită prin vot negativ explicit al reprezentantului statului, consemnat în procesul-verbal al ședinței adunării generale. Hotărârile adoptate cu încălcarea dreptului de veto sunt lovite de nulitate absolută.

(3) Dreptul de veto al statului român se aplică și deciziilor consiliului de administrație, consiliului de supraveghere, directoratului sau altor organe de administrare și conducere, atunci când acestea privesc operațiuni care afectează mai mult de 5% din valoarea patrimoniului companiei, determinată potrivit ultimei situații financiare anuale aprobate sau, după caz, potrivit unor situații financiare interimare auditate.

(4) Dreptul de veto se exercită prin reprezentanții statului în organele de administrare și conducere, desemnați potrivit legii și actelor constitutive, prin vot negativ explicit, consemnat în procesul-verbal al ședinței.

(5) Deciziile organelor de administrare și conducere adoptate cu încălcarea dreptului de veto prevăzut la alin. (3) sunt lovite de nulitate absolută.

Art. II – Articolul 2 din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 215 din 28 martie 2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2

(1) Prevederile prezentei legi se aplică societăților comerciale, indiferent de actul normativ în baza căruia s-au înființat, la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar sau asociat, filialelor la care sunt acționari/asociați majoritari societăți comerciale cu capital majoritar de stat, precum și regiilor autonome.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), prevederile prezentei legi nu se aplică societăților comerciale, filialelor și regiilor autonome care desfășoară activități în domenii considerate infrastructură critică națională, astfel cum sunt definite de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2010 privind identificarea, desemnarea și protecția infrastructurilor critice.”

Art. III

(1) În termen de 3 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Guvernul României adoptă, prin hotărâre, lista întreprinderilor publice care se încadrează la art. 2 pct. 2 lit. b) și c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernarea corporativă a întreprinderilor publice și care desfășoară activități în domenii care aparțin infrastructurii critice naționale.

(2) Pentru întreprinderile publice prevăzute la art. 46² alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernarea corporativă a întreprinderilor publice, în care statul român deține mai puțin de 2/3 din totalul drepturilor de vot în adunarea generală a acționarilor sau asociaților, autoritățile publice tutelare elaborează, în termen de 18 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, planuri de acțiune pentru creșterea participăției statului până la nivelul prevăzut la art. 46¹ alin. (1), prin mecanismele permise de lege.

Art. IV – Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernarea corporativă a întreprinderilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 883 din 14 decembrie 2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu completările aduse prin prezenta lege, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

Președintele Senatului

Președintele Camerei Deputaților